

JULI 2021

NIEUWSBRIEF GKS NEDERLAND

ACTIVITEITEN JULI

RUDRABISHEKAM (LINGAM-CEREMONIE):

Elke maandag om 19:30uur

STUDIEKRING (ALIDA):

Voorlopig geen studiekring op vrijdag.

BHAJANDIENSTEN:

We gaan weer van start met bhajandiensten. Elke 2e zondag van de maand.

Zondag 11 juli om 10:30uur

Sai Ram,

Op 11 juni j.l. vierden wij Swami's Aanwezigheid in ons leven. Precies een jaar na Zijn Maha Samadhi.

In de Sai Tempel Onderdijk was het een groot feest. Naast de pooja over Swami's Paduka's en foto, de inwijding van de Kalasams op het dak, was het heerlijk om samen te sathsang en bhajans te zingen. Het deed mij beseffen dat Zijn glorie bezingen en bespreken onontbeerlijk voedsel is.

Dit fijnstoffelijke voedsel maakt dat we de 'dagelijkse' portie kunnen verteren. Het is heerlijk om te baden in de deining van een prachtige bhajan, mantra of een raak gesprek. Al blijft zelf afstemmen op het Hoogste de ultieme weg.

De 2e zondag in juli brengen we deze ingrediënten samen.

Op 11 juli starten we om 10:30 uur met bhajans en sluiten die om 11:45 uur af met Aarhi.

Na de koffie om 12:15 zal onze geliefde Dirk van de Wijngaard ons meenemen in zijn verhalen met Sai. Onlangs heeft Dirk de Sai Tempel een robe gegeven die hij 25 jaar geleden van Sathya Sai Baba heeft gekregen. Zie onderstaande 'storytelling' 3 en 4.

Na afloop lunchen we met elkaar.

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM (SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A
1693 CV Wervershoof (Onderdijk)

Contact:

Bas (Kannaiah) van Velzen

0228 855128

info@gks-holland.nl

www.gks-holland.com

www.srisomasaiskandaashram.org

BELANGRIJKE DATA

Geen belangrijke feestdagen deze maand.

BESTUUR STICHTING SRI SAI MANDIRAM

Bas van Velzen (Voorzitter)

Natascha Chandansingh (Secretaris)

Kirupa Ratnam (Penningmeester)

Joram van Velzen

Marianne Spruit

EMAIL ADRESSEN

info@gks-holland.nl

nchandansingh@gmail.com

kirupatamil@hotmail.com

joram199871@gmail.com

f.spruit7@upcmail.nl

Elke verandering heeft een verhaal...

Baba krijgt een HOOFD

Een aantal weken geleden, om precies te zijn maandag 10 mei jl., kregen wij een originele robe gedragen door Sai Baba van een lieve vriend. Hierover later meer...!

Afgelopen maandagavond, al voordat de 'Abishekam' daadwerkelijk startte, zakte ik diep weg. Na verloop van tijd voelde ik een werveling boven m'n kruin en niet zo'n beetje ook. Eerst moest ik aan een helikopter denken, daarna aan een staafmixer. Nu nog een bajonetsluiting dan ben ik gekoppeld aan het Hoger Bewustzijn, ging even door me heen.

"Vannacht is een goed tijdstip om Baba van Zijn hoofd te voorzien", hoorde ik zeggen... Ik was meteen 'boven Jan'!

Toen ik m'n ogen opendeed zag ik dat Kannaiah de 'Lingam' aan het overgieten was met 'kumkum'.

Vannacht? Jeetje! Diezelfde middag was na 3 weken de pruik voor Baba gearriveerd. We hadden er naar uit gekeken, dat wel. Het 'hoofd' was na 2 dagen al binnen. Nu het eindelijk zover was zag ik alleen nog maar meer beren! Het hoofd had een nek en de torso waar Swami's kleed om heen hangt óók. Daar hadden we allebei hoofdbreken over! De zwarte pruik die we besteld hadden bleek een zweem van bruin te hebben! Enfin, stel dat het hilarisch wordt, dan hebben we het in ieder geval geprobeerd...

Vannacht Baba? Tja, het is vandaag 07-06-2021, opgeteld een 9.

Uw getal! Daarbij is het ook nog eens 'Pradosham' en nog wel op maandag! Deze dag wordt als veelbelovend beschouwd.

Na de 'Shake' maakte ik dat ik weg kwam. Bij de gedachte dat het uur 'U' aan zou gaan breken, nl. het hoofd van Baba zien te creëren op de paspop, brak het angstzweet me uit. Aan de andere kant stelde Zijn voorstel mij gerust. Wie doet nou wat?!

Bas lichtte ik in, die de volgende dag tot in de avond een agenda vol had staan voor zijn werk, dat hij gewoon moest gaan slapen. Hoe fijn om in alle rust aan de slag te gaan, zei ik nog geforceerd opgewekt. Hij naar boven en ik eerst maar eens koffie drinken buiten om in de juiste 'state of mind' te komen. Ik werd alleen maar zenuwachtiger... Beter beginnen! Eerst een glas 'lingam' water met flink wat 'vibhuthi' genomen, alvorens Baba's pruik zwart te verven. (s'middags gekocht, alsof je onderbewustzijn al op de hoogte was van de exercitie die ging komen). Verven, 30 min. wachten, spoelen en nog eens spoelen, shamponeren, conditioneren en tot slot droog föhnen... Ziezo! Maar nu kwam pas letterlijk de 'bottleneck': Swami's dubbele nek! Ik voelde me een beetje zwager Koen, die beeldhouwer is, maar dan anders. Ik had te maken met een hoofd van piepschuim en een soort kunststof torso. Uiteindelijk met een ijzer zaagje de nek ontdaan van overtolligheid waarna de 'nekwervel in de nek van het torso geplaatst kon worden.

Baba is gelukkig maar 1.60 m, dat scheelde... Hij werkte ook mee en spoorde me aan allerlei 'martelwerktuigen' in Zijn lijf te prikken. Mijn ge-'sorry Baba', lachte Hij weg. Al mantra-end ter verzachting van tussen-door-gemopper en prikacties vorderde het proces! Je hoeft niet veel voorstellingsvermogen te hebben om te bedenken dat een foto van Baba op een rond hoofd problemen zal geven. De neus moest er af, de kin en ook de welving van de wenkbrauwen. De wangen op de foto vielen in en de zijkant liet het inmiddels witte piepschuim van het hoofd zien. Hoe meer ik de wangen opvulde met kussen vulling, wat voor de hand lag, hoe meer je van de zijkant naar binnen keek. Zet de pruik maar eens op, leek Baba te instrueren. Mijn hemel die bleek minder groot dan op het eerste gezicht! Achterop zat veel ten koste van de zijkant... We hadden een 'afro' pruik besteld, maar het leek meer op een 'rasta' kapsel. De schaar erin! Het viel me op dat ik resoluut de zaag hanteerde en nu weer de schaar. Hoe ongewoon. Mijn laatste knipervaring gaat lang terug. Ik mocht als klein meisje m'n moeders haar borstelen terwijl ik op haar bed zat. "Een klein stukje eraf", luidde het advies van de 'kapper'. "Goed", zei ze... "Ze had krullend donker haar. Ik draaide de lok om de borstel en knipte de lok bij de wortel af. Ze zei toch wel wat geschrokken: "dat mag je niet meer doen". "Gelukkig groeit het wel weer aan", voegde ze er laconiek aan toe en was in het geheel niet boos. Baba zie ik ook niet boos worden, maar aangroeien doet het aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet!

Het was 03.45 uur toen ik stopte. Buiten was het zacht. Ik kleedde me om en maakte koffie. Om 04.30 uur kwam Bas naar beneden. "En...?". "Kijk zelf maar..."

Elke verandering heeft een verhaal...

Dirk van de Wijngaard stapte binnen zonder iets in z'n handen te hebben. Met een grote glimlach toverde hij van onder zijn shirt een oranje stoffen zakje tevoorschijn met daarin Baba's jurk. In onvervalst Leids vertelde hij: "Je weet maar nooit... ik zei tegen Baba: als het niet de bedoeling is en ik 47 x over de kop moet slaan heb ik Uw kleed in ieder geval op mijn hart"! "Ik heb Par (zijn dochter Parvathi) een extra kussie gegeven voor vertrek"!

Dirk speelt een aparte rol in Bas (Kannaiah)' leven. Ik heb tot voor kort alleen maar over hem gehoord. In de ashram was ik een 'einzalgänger', zonder bij een of andere Nederlandse groep te zijn aangesloten. Ik reisde in vakanties en tijdens 'stops' vanuit Delhi en Mumbai - op stand-by basis vanwege mijn werk bij K.L.M. - alleen. Daarbij voelde ik niets voor een groep. Onwillekeurig ving ik wel eens wat op... "Dirk zegt dat..." "Dirk zegt dat we s' avonds nog bhajans moeten zingen op het grasveld". Aan-me-hoela dacht ik, of vanaf 04.00- tot 18.30 uur s' avonds de ashram 'routine' volgen niet genoeg is. Dirk bleek op de veranda te zitten van Baba's immense tempelplein, een bevoorrechte plek, die hij verdient moet hebben om zo dicht bij Sri Sathya Sai Baba te mogen zitten.

Tijdens Swami Gopala Krishna's eerste bezoek aan Nederland in juli 2001 bracht Hij een onverwachts bezoekje aan Dirk. In 1991 zorgde Dirk ervoor, na volhardend aandringen, dat Bas op zijn wereldreis met Jan Lucas, een tussenstop maakte in Puttaparthi om Baba te bezoeken. Het zou zijn leven compleet veranderen.

Inmiddels heeft m'n 'irrie-prikkel' naar Dirk plaats gemaakt voor groot respect hoe hij 1500 meisjes in Mumbai, met gevaar voor eigen leven, uit de prostitutie heeft gered. Ik waardeer Dir(e)k(t) zijn oprechtheid en draag hem een warm hart toe, genietend van zijn ongeëvenaarde ervaringen met Baba.

25 jaar geleden in 1996 heeft Dirk de robe uit handen van Baba ontvangen, het jaar dat Kannaiah werd ingewijd met het heilige koord (upanayana) en ik m'n interview van Baba kreeg.

De robe moest een mooi plekje krijgen op het altaar. Dirk gaf als suggestie: een glazen kast. De vitrinekast was snel gevonden op 'Marktplaats', waar ettelijke exemplaren werden aangeboden.

De kast in Zwanenburg sprong er qua maat en soberheid uit. Zelf durfde ik het niet aan hem via het trappenhuis naar beneden te tillen. Geen mens was in de buurt die ik aan kon klampen. Uiteindelijk verscheen er een man met een bosmaaier. 'Hij' bleek een vrouw met roze/paars rasta haar, die ons enthousiast lachend kwam helpen. Ze zat als ballerina zonder werk.

Als een zwaan, al 'plié' -end, liep ze de grauwe betonnen trappen met Bas naar beneden. (Bas refereerde aan 'Doornroosje', maar ik ben niet bekend met sprookjes)

Aan paspoppen/torso's geen gebrek op 'Marktplaats'. Tussen alle 'sixpacks'... door, vonden we in Wervershoof, of all places, een torso.

Dirk overhandigde de robe met een ontroerend ritueel, waarna Kannaiah en ik de robe van Baba behoedzaam draperden. Hij paste precies! Alida en nog één bezoeker, voor wie Dirk spontaan vibhuti (heilige as) had meegebracht, waren getuigen. Blijkbaar moest het kleden in kleine kring plaatsvinden. Reguliere bezoekers waren er niet op die avond.

(Op zondag 11 juli as. geeft Dirk weer een lezing, bij deze vast een introductie... ;)

